

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2007-10-02

Närvarande: Regeringsrådet Rune Lavin, justitierådet Marianne Lundius och regeringsrådet Karin Almgren.

Vissa personbeskattningsfrågor

Enligt en lagrådsremiss den 19 september 2007 (Finansdepartementet) har regeringen beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av kanslirådet Peter Ljungqvist och departementssekreteraren Elisabeth Sheikh.

Förslaget föranleder följande yttrande av Lagrådet:

3 kap. 9 §

De förändringar som gjordes i den s.k. sexmånadersregeln i samband med 1990 års skattereform syftade till att få en för såväl skattskyldiga som skattemyndigheter lätthanterlig regel. Även om en viss justering av regeln är motiverad innebär den föreslagna utformningen av bestämmelsen enligt Lagrådets mening att alltför stora krav ställs på den skattskyldige. Det torde innebära stora problem för den skattskyldige att – om skattefriheten ifrågasätts trots att beskattning av inkomsten skett i verksamhetslandet – visa att beskattningsbeslutet är riktigt. En rimligare ordning vore att skattefrihet gäller om det inte framkommer att inkomsten beskattats i verksamhetslandet uppenbarligen i strid med verksamhetslandets

lagstiftning eller gällande skatteavtal. I ett mål inför domstol bör det åvila Skatteverket att visa att sådan felaktighet förekommit i det andra landet. Paragrafens första stycke skulle kunna se ut på följande sätt:

En obegränsat skattskyldig person som har anställning som innebär att han vistas utomlands i minst sex månader, är inte skattskyldig för inkomst av sådan anställning till den del inkomsten beskattas i verksamhetslandet (sexmånadersregeln). Detta gäller dock inte om det framkommer att inkomsten beskattats i verksamhetslandet uppenbarligen i strid med landets lagstiftning eller gällande skatteavtal.

12 kap. 20 §

Lagrådsremissens förslag till förändringar i reglerna om avdrag för ökade levnadskostnader vid dubbel bosättning innebär förenklingar av regelsystemet. Utformningen av 21 § har dock blivit mycket komplicerad genom att den enmånadersgräns som föreslås för rätt till avdrag för ökade utgifter för måltider och småutgifter på arbetsorten vid tillfälligt arbete och dubbel bosättning placerats i paragrafens andra stycke. Övriga bestämmelserna i 21 § gäller inte rätten till avdrag utan beräkningen av avdragen. En bättre lösning är att placera denna regel i den paragraf som reglerar tidsmässiga begränsningar av avdragsrätten, nämligen 20 §. Denna paragraf skulle då få följande utseende:

Ökade levnadskostnader enligt 18 och 19 §§ skall dras av bara om den skattskyldige övernattar på arbetsorten och avståndet mellan bostadsorten och arbetsorten är längre än 50 kilometer.

Ökade levnadskostnader enligt 18 och 19 §§ i form av ökade utgifter för måltider och småutgifter på arbetsorten får dras av bara för den första månaden av vistelsen på arbetsorten. Övriga ökade levnadskostnader enligt 19 § får dras av under längst två år. Om den dubbla bosättningen föranleds av makens eller sambons förvärvsverksamhet, får avdrag göras under sammanlagt längst fem år. Andra ökade levnadskostnader än ökade utgifter för måltider och

småutgifter på arbetsorten skall dock dras av för längre tid om synnerliga skäl talar för det.

12 kap. 21 §

Lagrådets förslag till ändring i 20 § andra stycket innebär att den föreslagna nya andra meningen i andra stycket slopas.

Lagrådet lämnar förslaget i övrigt utan erinran.